

Konsekracja kościoła na Janiszpolu

Świątynia darem modlitwy

KS. ZBIGNIEW NIEMIRSKI

redaktor wydania

Lada moment maryjny maj dobiegnie końca. Matury już w pełnym toku i zdający je już nie tylko myślą o składaniu dokumentów na wyższe uczelnie, ale też konkretyzują wybory. Wśród mnogości propozycji chcemy dziś ukazać jedną – teologię. Czy to tylko kierunek dla księży i katechetów? (s. IV–V). A może taki wybór zrodzi się na jakiejś pielgrzymce, jak to było u jednej z dzisiejszych studentek tego kierunku. A skoro o pielgrzymkach mowa, zapraszamy do relacji napisanej przez uczestnika wyprawy szczególnej (s. VI). Niedawno księża obchodzący 15. rocznicę święceń kapłańskich byli w Ziemi Świętej. ■

ZA TYDZIEŃ

- PARAFIA pw. św. Jana Chrzciciela w Adamowie
- KIM SĄ KSIĘŻA ŚWIĘCENI w tym roku?

Mieszkańcy Janiszpola otrzymali zgodę na budowę świątyni w 1982 r. Pięć lat później przy parafii powstał Ośrodek Kultu MB Fatimskiej.

W 90. rocznicę objawień Matki Bożej w Fatimie odbyła się konsekracja kościoła św. Pawła Apostoła w Radomiu na Janiszpolu. Nieprzypadkowo na tę uroczystość wybrano datę 13 maja, dzień wielkiego odpustu fatimskiego i 20. rocznicy ogłoszenia encykliki „Redemptoris Mater”. To w tym kościele 20 lat temu powstał Ośrodek Kultu Matki Bożej Fatimskiej w Radomiu. Konsekracji świątyni dokonał bp Zygmunt Zimowski, który skierował do licznie zgromadzonych wiernych pasterkie słowo. Powiedział między innymi, że budowano tę świątynię na Bożą chwałę i na nasz duchowy pożytek, bo dopóki żyjemy na ziemi, potrzebujemy świątyni, aby w niej mieszkał Bóg, który jest mi-

KRYSTYNA PIOTROWSKA

łością. Nawiązując do objawień fatimskich, biskup powiedział: – Chcemy prosić Matkę Bożą, która 90 lat temu przysłała z nieba na ziemię, aby wszyscy, którzy będą tu przychodzić, uczyli się dobroci serca, przesuwając paciorki różańca. Proboszcz parafii ks. prał. Wiesław Taraska, dziękując parafianom za

Procesja różańcowa do pięciu ołtarzy

trud włożony w budowę tej okazałej świątyni, w sposób szczególny podziękował za dar modlitwy. Po Mszy św. odbyła się procesja różańcowa do pięciu ołtarzy, zakończona Apelem Fatimskim i ucałowaniem relikwii błogosławionych dzieci fatimskich.

KRYSTYNA PIOTROWSKA

PIERWSZOKOMUNIJNE ANIOŁY

Nieżyjący już wieloletni duszpasterz i proboszcz radomskiej katedry ks. inf. Marian Cukrowski każdego roku zwykł był dzieciom pierwszokomunijnym stawiać dwa pytania: „Kochane dzieci, do kogo chcecie należeć?” i „Na jak długo?”. Te jednobrzmiącym chórem odpowiadały: „Do Pana Jezusa!”... „Na zaaawsze!”.

– To najważniejszy dzień w moim życiu. Czuję w sercu ogromną radość – mówi Kasia Cieślak, która w tym roku ze swymi koleżankami i kolegami przystąpiła do Pierwszej Komunii św. w kolegiacie pw. św. Bartłomieja w Opocznie. Mimo niepokojów dorosłych, czy prezenty nie zaburzą przeżyć religijnych, większość dzieci dobrze wie, o co chodzi. To owoc wysiłków rodziców, katechetów, wychowawców i księży. ■

Oby całe życie pozostały pod opieką Aniołów Stróżów

Biskup rycerzem

RADOM-RZYM. Rada Suwerenna obradująca na stałe w Rzymie podjęła decyzję o przyjęciu do polskiej asocjacji narodowej Rycerskiego Zakonu Szpitalników św. Jana Jeruzolimskiego kilku nowych konfratrów, w tym z terenu naszej diecezji ordynariusza ks. bp. Zygmun-

Herb Zakonu Rycerzy Maltańskich

ta Zimowskiego. Ksiądz biskup otrzymał godności kapelana konwentualnego ad honorem. 24 czerwca o godz. 16.00 w kościele św. Jana (farynym) w Radomiu odprawiona zostanie Msza św. z okazji święta patronalnego Zakonu, podczas której homilię wygłosi biskup ordynariusz.

ARCHIWUM GGN

Pamięci ks. Jana Ziei

KS. ZBIGNIEW GACZYŃSKI

Pierwszy z prawej senator Zbigniew Romaszewski, trzeci z prawej starosta przysuski Marian Niemirski

OSSA. Z okazji 110. rocznicy urodzin tutejszego rodaka, ks. Jana Ziei, w miejscowej szkole podstawowej została otwarta poświęcona mu izba pamięci. Uroczystość rozpoczęła Msza św. celebrowana w miejscowej kaplicy pod przewodnictwem bp. Zygmunta Zimowskiego. W homilii ksiądz biskup przypomniał

postać ks. Ziei, człowieka wielkiej pobożności i głęboko zaangażowanego w sprawy społeczne. Z kolei o. Jan Bartos, inicjator powstania izby, poinformował o rozpoczęciu procesu informacyjnego, dotyczącego wyniesienia ks. Jana na ołtarze. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz i samorządowy.

Pierwszy odpust

KS. MARIUSZ KRZYCIA

Bp Stefan Siczek przewodniczył Mszy św. odpustowej w Mechlinie

MECHLIN. Znajdująca się w Mechlinie na terenie parafii Gielniów kaplica pw. Matki Bożej Królowej Polski została oddana do użytku wiernym w 1996 r. W miej-

scu, gdzie znajduje się kaplica, w czasie II wojny światowej za pomoc udzieloną partyzantom zostało rozstrzelanych przez okupanta wielu miejscowych parafian. 3 maja na prośbę proboszcza ks. kan. Kazimierza Okrutnego oraz wiernych, za zgodą ks. bp. Zygmunta Zimowskiego, odbyły się w kaplicy pierwsze uroczystości odpustowe. Przewodniczył im ks. bp Stefan Siczek, który licznie zgromadzonych wiernych zachęcał do podtrzymywania tradycji patriotycznych oraz zachowania pamięci o tych, którzy oddali życie za Ojczyznę.

Za tych, co walczyli

KRYSZYNA PIOTROWSKA

Składanie wieńców pod Pomnikiem Nieznanego Żołnierza

RADOM. 8 maja mieszkańcy Radomia obchodzili 62. rocznicę zakończenia II wojny światowej w Europie. W tym samym dniu Kościół katolicki obchodzi uroczystość św. Stanisława biskupa i męczennika. Zgromadzeni w kościele garnizonowym uczestnicy uroczystości: kompania honorowa radomskiego garnizonu, orkiestra wojskowa, poczty sztandarowe, członkowie stowarzyszeń kombatanckich, organizacji społecz-

nych, przedstawiciele szkół, harcerze – wysłuchali słów pasterza naszej diecezji bp. Zygmunta Zimowskiego. – Kiedy wpatrujemy się w świętego Stanisława i wielu męczenników z okresu II wojny światowej, trzeba nam spojrzeć na cel i sens naszego życia w wolnej Ojczyźnie – mówił biskup. Po zakończeniu Mszy św. delegacje złożyły kwiaty na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza przed kościołem garnizonowym.

Pamięci Hubala

OPOCZNO. Z inicjatywy Józefa Roga, starosty powiatowego w Opczynie, w 67. rocznicę śmierci majora Henryka Dobrzańskiego (ps. „Hubal”) została odsłonięta i poświęcona pamiątkowa tablica. Uroczystość poprzedziła Msza św., sprawowana w opoczyńskiej kolegiacie pod wezwaniem św. Bartłomieja, w intencji majora Hubala i jego żołnierzy. Homilię wygłosił kapelan WP ks. Wiesław Okoń. Następnie uczestnicy rocznicowych obchodów poprzedzani przez kompanię honorową WP i poczty sztandarowe przeszli pod dom przy placu Kilińskiego 14, gdzie w okresie okupacji hitlerowskiej

funkcjonował należący do Franciszka Wilka „Bar Polski”. Bar był punktem kontaktowym dla hubalczyków. Dla upamiętnienia tamtych wydarzeń, jak również samego majora Dobrzańskiego w ścianę budynku wmurowano tablicę pamiątkową. Jej odsłonięcia dokonali córka Franciszka Wilka Barbara Duda oraz starosta Józef Róg.

Rocznice uroczystości odbyły się również na szańcu majora Hubala w Anielinie. Tu 25. batalion dowodzenia 25. Brygady Kawalerii Powietrznej z Tomaszowa Mazowieckiego w tym czasie obchodził swoje święto.

Przemarsz pocztów sztandarowych pod „Bar Polski”

KS. ROBERT KOWALCZYK

III Spotkania Teatralne Diecezji Radomskiej Pamięci Jana Pawła II

Ojciec Święty kochał teatr

– Kiedy byliśmy w piątej gimnazjalnej, graliśmy „Antygonę” Sofoklesa. Pamiętam do dziś. A wy jeszcze gracie teraz? – pytał Jan Paweł II podczas wizyty w Wadowicach w 1999 r.

Wszystko zaczęło się przed dwoma laty. Świat był wtedy zagrożony w żalobie. 2 kwietnia 2005 roku abp Leonardo Sandri na Placu św. Piotra w Rzymie oznajmił, że Ojciec Święty Jan Paweł II odszedł do domu Ojca. Młodzież z borkowickiej parafii poprosiła wówczas swojego wikariusza, ks. Tomasza Pastuszkę, by dla Papieża wystawić jakąś sztukę, a może zaprosić też inne grupy teatralne działające w diecezji. – I wtedy pomyślałem sobie, by zorganizować spotkania teatralne, i by je dedykować pamięci Ojca Świętego Jana Pawła II – mówi ks. Tomasz Pastuszka. – Tego niezwykłego człowieka. Papież przecież kochał teatr. A poprzez tego rodzaju sztukę można głosić Ewangelię i nieść ją innym ludziom.

Przekracza granice diecezji

Początkowo w Borkowickich Spotkaniach Teatralnych brały udział grupy tylko z naszej diecezji. W tym roku dołączyli do nich artyści z diecezji krakowskiej i zamojsko-lubaczowskiej. Do Borkowic przyjechał teatr muzyczny „Krakowskie Przedmieście” z poezją ks. Jana Twardowskiego oraz teatr „Arka Lwowska” z Lubaczowa, który zaprezen-

MARTA DEKA

tował „Wieczernik” według Ernesta Brylla. Opiekun lubaczowskiej grupy ks. Józef Jan Dudek odczytał list bp. Wacława Depo, skierowany do uczestników teatralistów: „Pozdrawiam bardzo serdecznie wszystkich uczestników kolejnego już spotkania teatralnego Borkowice 2007 – pisze w nim ksiądz biskup. – Staje się ono swoistego rodzaju wydarzeniem natury duchowo-religijnej, przekraczającym granice diecezji, czego dowodem jest uczestnictwo grupy teatralnej z diecezji zamojsko-lubaczowskiej, diecezji mojego posłania”.

Niestety, ze względów zdrowotnych w spotkaniach nie mogła wziąć udziału prof. Maria Danuta Michałowska, aktorka środowiska krakowskiego, która będąc w gimnazjum, grała w teatrze z Karolem Wojtyłą. Ale już zapowiedziała, że znajdzie inny termin, by odwiedzić Borkowice.

Revolucja w kościele

Borkowicki kościół widzowie wypełniają po brzegi. W tego-

Siostry te pracują w naszej parafii. To bardzo nam pomogło w przygotowaniu się do zagrania ról. Siostry podpowiadały, jak mamy mówić, jak się zachowywać. A my jesteśmy bardzo z nimi związane.

Po zakończeniu pokazów wszyscy modlili się o rychłą beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II. – W kościele jest pewnego rodzaju rewolucja. Na ołtarzu ustawiono

„Arka Lwowska” i jej „Wieczernik”. Drugi z lewej, jako św. Piotr, ks. Józef Jan Dudek

scenę. Ale to wszystko dzieje się dla dobra parafian – mówi proboszcz ks. kan. Marek Lurzyński. – Wiele osób bardzo zaangażowało się w to przedsięwzięcie.

Borkowice stały się swego rodzaju stolicą teatru parafialnego w diecezji.

Proboszcz zapewnia, że spotkania teatralne będą kontynuowane.

MARTA DEKA

WIELKI SPEKTAKL DLA JANA PAWŁA II

Zwracam się z prośbą do wszystkich grup teatralnych, zarówno tych amatorskich, jak i profesjonalnych, działających na terenie naszej diecezji o pomoc w realizacji pewnego przedsięwzięcia, które ma uczcić niezwykłego człowieka. Chodzi o spektakl uliczny w Radomiu, w którym wzięłoby udział jak najwięcej grup teatralnych z całej diecezji. Poświęcony on będzie Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. Moim marzeniem jest, by spektakl był wystawiony 16 października, w rocznicę wyboru kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. Dlatego proszę opiekunów tych grup o jak najszybsze zgłaszanie się, byśmy mogli już teraz poczynić pewne przygotowania. Wszystkich, którzy chcą wziąć udział w tym przedsięwzięciu, proszę o kontakt: 0 602 639 503 lub mail: ps42@o2.pl

KS. TOMASZ PASTUSZKA
wikariusz parafii w Borkowicach

■ R E K L A M A ■

Przeżyj każdy dzień z uśmiechem na twarzy!

RYTMY DNIA Z RADIEM PLUS NA 90.7 FM

lokalne informacje, najpiękniejsze łagodne przeboje, konkursy z atrakcyjnymi nagrodami
"Rytmy Dnia" w Radiu Plus od poniedziałku do piątku, od 10 do 14. Zapraszamy!

Sonda

SKĄD TAKI WYBÓR?

MARIOLA ŚCIERSKA,
V ROK TEOLOGII

– Po ślubie sporo podróżowaliśmy z mężem. Miałam okazję być w miejscach, które są celem pielgrzymek. To ukierunkowało i ugruntowało moje zainteresowania. Częściej zaczęłam sięgać po publikacje o charakterze religijnym. W końcu pojawiła się decyzja: będę studiowała teologię. Dziś, u kresu studiów, mogę powiedzieć, że ten kierunek dał mi bardzo dużo.

ŁUKASZ RDZANEK,
IV ROK TEOLOGII

– Tematyka religijna interesowała mnie już w szkole średniej. To był i wpływ Kościoła, i zarazem środowiska, w którym dojrzywałem. Od zawsze interesowało mnie Pismo Święte, życie ludzi, których ono opisuje. Piszę pracę magisterską na seminarium z teologii biblijnej. Po ukończeniu studiów chciałbym pracować jako nauczyciel. Jeśli to będzie praca katechety, będzie doskonale harmonizowała z ukończonymi studiami i z tym, co mnie interesuje.

MARZENA PIETRAS,
V ROK TEOLOGII

– Wybór tego kierunku studiów wiązał się z pragnieniem poszerzenia i uporządkowania wiedzy religijnej. Czułam w tym obszarze pewien niedosyt, a jednocześnie wiedziałam, że są to studia niełatwe. Już po ich podjęciu włączyłam się w oazę rodzin. Zdobywaną wiedzę chcę służyć bardziej w swoim środowisku.

Socjologia religii
i katolicka nauka
społeczna,

**Stary i Nowy
Testament, teologia
współczesna – to
przedmioty dla
studentów dalszych
lat studiów.**

Wcześniej trzeba sporo
posiedzieć nad historią
filozofii i dziejami
Kościoła, pedagogiką
czy deklinacjami języka
łacińskiego.

tekst i zdjęcia

KS. ZBIGNIEW NIEMIRSKI

Dochodzi ósma rano. Alumni skończyli poranne modlitwy i po śniadaniu udali się na wykłady. Ławki przy portierni radomskiego seminarium oblegają młodzi ludzie. Zaraz pójdą na zajęcia. Ktoś właśnie wyszedł z nowymi odblaskami ksero i dzieli się nimi z kolegami i koleżankami. Ktoś inny stoi przy tablicy ogłoszeń – spisuje terminy zaliczeń. Nieubłaganie zbliża się czas egzaminów. Obok przechodzą ludzie, którzy przyjechali, by skorzystać z miejscowej biblioteki. Słyszeli na mieście, że można tu znaleźć sporo książek z psychologii, pedagogiki, historii czy filozofii. To zwykły dzień Instytutu Teologicznego.

Indeksy UKSW

Instytut Teologiczny w Radomiu jest częścią warszawskiego Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wy-

Instytut Teologiczny

Teologii

szńskiego. Od siedmiu lat studenci – zarówno świeccy, jak i alumni – legitymują się indeksami tejże uczelni. Studia kończy obrona prac magisterskich. Alumni studiują sześć lat, świeccy rok krócej.

Zgodnie z ustaleniami ze Stolicą Apostolską studiowanie teologii nie wiąże się z tak zwanym systemem bolońskim. Ten bowiem po trzech latach przewiduje licencjat i dopiero potem magisterium. Adeptci teologii studiują systemem rzymskim – po minimum pięciu latach jest magisterium, a dla bardziej zaawansowanych są dalsze studia wieńczące licencjatem, który jest etapem obowiązkowym na drodze do doktoratu. Trzeba tu powiedzieć, że kilkoro absolwentów radomskiego Instytutu weszło już na tę „rzymską” drogę.

Instytut podjął się też ogromnego dzieła: dania szansy na uzupełnienie wykształcenia i uzyskanie magisterium z teologii katechetom i księżom. Z tego zaproszenia skorzystało do tej pory 600 osób.

Książki i Internet

– Nasz księgozbiór to około 45 tys. woluminów wpro-

wadzonych do komputerowego katalogu – mówi dyrektor biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego ks. dr Daniel Swend. Na wprowadzenie czeka około 15 tys. książek. Przy fachowym porządkowaniu księgozbioru pracują dwaj księża: Krzysztof Będkowski i Ryszard Łuba. – Czytelnia posiada księgozbiór, który zasadniczo udostępniamy naszym studentom – kontynuuje ks. Swend. – Ale drzwi biblioteki otwarte są dla wszystkich. Można z nią korzystać bezpłatnie. Potrzebny jest jedynie dowód tożsamości.

Czytelnia posiada cztery stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu oraz kserokopiarki. Ale to nie wszystko. Od roku istnieje sieć komputerowa, która odwołującym bibliotekę z własnym komputerem daje możliwość bezprzewodowego dostępu do Internetu i katalogu biblioteki.

Z fachową poradą i podpowiedzią śpieszą pracownicy biblioteki. Teologiem z wykształcenia jest Renata Jedynak, natomiast doświadczeniem pracy w bibliotece KUL dzieli się Joanna Nagay. Od niedawna w

Polewej:
Po trudach studiowania trzeba odreagować. Alumni IV roku na seminaryjnej sali gimnastycznej

Po prawej:
Pani Małgorzata zawsze pomoże znaleźć poszukiwaną książkę

zny w Radomiu

a? Tak!

bibliotece pracuje Małgorzata Dyoniziak. Jest absolwentką radomskiego Instytutu. – Bardzo cieszy mnie to, że mogę tu pracować – wyznaje. – Tak właściwie to nie ja znalazłam tę pracę, ale ona znalazła mnie. Dowiedziałam się, że poszukiwany jest pracownik do biblioteki. Zgłosiłam się. Odbylam rozmowę i otrzymałam tę pracę.

Czy pani Małgosi przydała się teologia? Oczywiście! To niemal koleżanka studentów. Wiedzą, że doradzi, podpowie i zawsze pokaże właściwą półkę.

Wszystko na swoim miejscu

Od początku w sekretariacie pracuje Renata Pawlak. Przez jej ręce przeszły tysiące dokumentów. U pani Renaty poradę znajdują i studenci, i wykładowcy. Doświadczenie i zrodzony z niego spokój jest między innymi efektem kilkuletniej współpracy z Lidią Downarowicz (niestety, choroba uniemożliwiła jej dalsze angażowanie się w bibliotekę). – Pani Lidia potrafiła chyba wszystko, co wiąże się z księgowością – mówi jeden z wy-

kładawców. Zawsze miała dla nas czas i istny ocean cierpliwości.

Pierwszy rok pracy w sekretariacie kończy Barbara Kowalczyk. Także ona jest absolwentką radomskiego Instytutu. Zna świat studiowania tutaj od strony żaka. To nieocenione doświadczenie, które ułatwia pracę i kontakty ze studentami. – Staram się wskazywać studentom procedury. Fakt, że tak niedawno przychodziłam tutaj jako petentka, pomaga mi rozumieć problemy, z jakimi do nas przychodzą – zaznacza.

Coś dla magistrów

Może się wydawać, że teologii daleko jest do służby zdrowia. A jednak to tylko złudzenie. W Instytucie odbyły się już cztery edycje dwóch kierunków studiów podyplomowych: profilaktyka i resocjalizacja oraz organizacja w służbie zdrowia. Od nowego roku akademickiego pojawi się nowy – trzeci, który da absolwentom fachowe przygotowanie w organizowaniu nauczania w szkołach. Absolwenci wyniosą dyplomy me-

nedżera dla systemu oświaty i szkolnictwa.

Studia podyplomowe są otwarte dla magistrów różnych specjalności. Studiowali tu lekarze, pielęgniarki i pracownicy szpitalnych pionów administracyjnych. Studia przygotowały szeroką kadrę dla regionu. Teraz dojdą ci, którzy będą szefować szkołom i innym ośrodkom kształcenia.

Erasmus i stypendia

W podziemiu skrzydła seminaryjnego czynna jest kawiarnia. Studenci lubią tu zaglądać. Można porozmawiać nie tylko o nauce, ale też dopytać o to, jak zaplanować wakacje. Na te oczekiwane trzy wolne miesiące są różne propozycje. Można na przykład wyjechać do Stanów. Informują o tym plakaty wywieszone w holu. Można też pomyśleć o stypendium, które umożliwi studiowanie za granicą w ramach projektu Erasmus-Sokrates.

– Nasi studenci korzystają z normalnego systemu stypendialnego, jaki oferuje uniwersytet – podkreśla ks. dr Dariusz Skrok, dyrektor Instytutu. Nie omija nas także nic z tego, co studentom oferuje Ministerstwo Edukacji. A jak się o nas dowiedzieć czegoś więcej? Można przyjechać do nas do Radomia, na Młyńską – do budynku seminarium. Nasz sekretariat znajduje się tuż obok portierni. Można też zajrzeć na stronę www.rekrutacja.uksw.edu.pl. Zapraszamy! ■

TEOLOGIA KULTURY – MARZENIE BLISKIE SPEŁNIENIA

Do tej pory oferowaliśmy naszym studentom dwie specjalności: kapłańską – dla alumnów i kate-

chetyczno-pastoralną – dla osób świeckich. Obecnie, w ramach kierunku teologia, chcemy jak najszybciej uruchomić nową specjalność: teologia kultury. To są marzenia, które już są przekuwane w konkret, bo trwają rozmowy z władzami Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Chcemy zaprosić młodych ludzi do studiowania czegoś, co im i tym, do których dotrą ze swą wiedzą, da możliwość otwarcia się na współczesną kulturę, która przecież od wieków jest przesycona duchem chrześcijaństwa. Absolwenci tej specjalności mogliby w przyszłości pracować jako animatorzy w placówkach kulturalnych, w świetlicach środowiskowych i terapeutycznych, w przedszkolach, szkołach i domach kultury, a także w muzeach i bibliotekach. Mogliby też zgłębiać swą wiedzę na studiach podyplomowych.

KS. DR DARIUSZ SKROK
dyrektor Instytutu Teologicznego

Kryształowy jubileusz w Ziemi Świętej

Jezus stąpał po tej ziemi

Przed 15 laty, w tym samym dniu i o tej samej godzinie, jednocześnie w Radomiu i w Sandomierzu przyjmowaliśmy święcenia kapłańskie. Jesteśmy księżmi z dwóch diecezji – sandomierskiej i radomskiej.

Naszym wspólnym pragnieniem było, by obchodzić tę rocznicę w wyjątkowym miejscu i tak też się stało. Ks. Artur Fura zaproponował, żeby wyjechać na pielgrzymkę do Ziemi Świętej. Pomysł nam się spodobał. Wraz z kilkoma kolegami z innych roczników oraz z grupą osób świeckich mogliśmy być w ojczyźnie Jezusa.

Ziemia Chrystusa

Dla wielu to tylko kamienie, relikty wspomnienia i upadku mocarstw, dla nas – to stąpanie po najcenniejszych relikwiach, kroczenie po śladach Chrystusa, naszego Pana i Zbawcy. Miejsca święte przeobrażały się przez wieki. Miłość i nienawiść do Chrystusa zmieniła wiele z nich nie do poznania. Jedni budowali sanktuaria, by uczcić drogę ich sercu pamiętki, inni zaś burzyli je bezlitośnie. Ta gorliwość chrześcijan i zaciekłość wrogów jest bardzo mocnym dowodem autentyczności miejsc usświęconych życiem i śmiercią Chrystusa. Ta ziemia oddziaływała również na nas. – Każdego dnia wspólnie przeżywana Eucharystia – wspomina ks. Artur Fura – była elementem jednoczącym nas z Bogiem i między sobą, jednak wyjątkowo mocno przeżyłem Mszę św. w przepięknej scenarii na Górze Błogosławieństw z fantastycznym widokiem na Jezioro Galilejskie. Ośmiokątny Kościół Błogosławieństw wskazuje miejsce, w którym Chrystus rzeczywiście wygłosił wspaniałe Kazanie na Górze.

Miasto Święte

Jeszcze przed wjazdem do Jerozolimy usłyszeliśmy słowa mądrości żydowskiej: Bóg, stwarzając świat z siedmiu części piękna, sześcioma obdarował Jerozolimę, a tylko jedną częścią resztę świata. Podobnie z cierpieniem. Z siedmiu części cierpienia sześć przypadło Jerozolimie. Historia tego miasta to potwierdza. Na Starym Mieście w Jerozolimie skupiły swe świątynie trzy monoteistyczne religie świata. Niepostrzeżenie łączą się ze sobą dzielnicą chrześcijańska, muzuł-

mańska i żydowska, jednak podziały między wyznawcami są bardzo wyraźne. Tutaj odprawiamy Drogę Krzyżową. Niełatwo przychodzi ją odbyć, bo trasa prowadzi ciasnymi uliczkami części muzułmańskiej, pełnymi sklepików i straganów, wciąż i na każdym kroku nagabywani jesteśmy przez uciążliwych handlarzy, przeszkadzających w skupieniu i modlitwie. Niesamowite wrażenie, gdy przechodzący Żydzi odwracają głowę od niesionego przez nas krzyża i plują na jego widok. Czuję, jakbym cofnął się w czasie. Zupełnie inaczej postrzega się rzeczywistość na Golgocie. Ale na szczęście jest jeszcze pusty Grób Pański. Niezrozumiałe i szokujące w tym miejscu są konflikty i podziały między chrześcijanami o to, kto ma prawo i do której części tego miejsca.

Powołanie

Pielgrzymka to umacnianie powołania. Słowa o powołaniu, podobnie jak śpiew popularnej „Barki”, wyjątkowo brzmią nad Jezioro Galilejskim. To tu Pan kiedyś stawał na brzegu, tu, znad tego jeziora, powołał Apostołów, odrywając ich od dotychczasowych zajęć, bo stać się mieli „odtąd rybakami ludzi” (Mk 4,18 – 22). Dla nas, księży, wyjątkowym miejscem był też Wieczernik. Miejsce pierwszej Eucharystii, którą my, kapłani, uobecniamy w naszych kościołach parafialnych i kaplicach. Przekazujemy Boga ludziom – to przecież istota kapłaństwa. Jerozolima, Nazaret, Betlejem, Kafarnaum, brzegi rzeki Jordan – to miejscami szczególnych przeżyć dla nas wszystkich. Świeccy pielgrzymujący z nami w widoczny sposób przeżywali odnowienie swoich przyrzeczeń małżeńskich. Wszyscy małżonkowie, niezależnie od wieku, jak nowożeńcy nie kryli wzruszenia i radości.

Święta Góra

Ostatnim etapem naszej pielgrzymki była góra Synaj. Ks. Grzegorz Muraw-

ZDJEŃCIA KS. ZBIGNIEW GACZYŃSKI

ski, miłośnik gór, tak wspomina to wydarzenie: – Wyruszamy ok. 2.00 i powoli wspinaemy się ku górze, wierząc, że razem będziemy mogli zadumać się w tym szczególnym miejscu nad treścią Dekalogu. Droga nie jest bardzo uciążliwa, trochę przepaścista, ale w nocy mniej widać. Ostatnie jej 30 minut to schody, które miał jako pokutę wykonać przez wiele lat swego życia jeden z mnichów. Jest ich 3000. My pokonujemy 750. O godz. 5.10 wschodzi słońce, budzi się nowy dzień. Śpiemy razem „Kiedy ranne wstają zorze”. Podziwiamy precudne widoki i cieszymy się ze wszystkimi, którzy podjęli trud wędrowki i zostali przez Pana tak pięknie wynagrodzeni. Teraz już tylko droga w dół – Synaj stał się Taborem – i umocnieni jak Apostołowie będziemy wracać do naszych domów, by dzielić się tym wszystkim, czego mogliśmy doświadczyć, podążając śladami Jezusa, Jego uczniów i narodu wybranego.

KS. ZBIGNIEW GACZYŃSKI

Na górze: **Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych nad Jordanem**

Ks. Grzegorz Murawski
modli się na Synaju

Katolickie Stowarzyszenie Niepełnosprawnych Diecezji Radomskiej,
oddział w Pionkach

Urodziny u Ani

MARTA DEKA

Kiedy wchodzimy na podwórze posesji w Mąkoszach Starych, wita nas wiele uśmiechniętych twarzy. To bliscy i przyjaciele Ani. Są tu, by uczcić jej 21. urodziny.

Ania Sulek cierpi na porażenie mózgo-
we. Bardzo ucieszyła ją wizyta przyjaciół
z Katolickiego Stowarzyszenia Niepełno-
sprawnych. Już po raz trzeci zaprosiła ich
do siebie na swoje kolejne urodziny. – Ania
to bardzo wrażliwa osoba – mówi ks. Paweł
Marczak, asystent kościelny pionkowskiego
KSN. Gdy mieliśmy adorację w Wielki Pią-
tek, ona najbardziej ją przeżywała. Tą swoją
wrażliwością bardzo nas jednoczy.

Jesteśmy razem

Stowarzyszenie przy parafii św. Barbary
w Pionkach zaczęło tworzyć się w końcu ro-
ku 2002. Wtedy to wikariusz tamtejszej pa-
rafii, ks. Gabriel Marciniak, zwrócił szczegól-
ną uwagę na osoby niepełnosprawne. Przycią-
gał je do siebie. Skontaktował się ze stowa-
rzyszeniem radomskim i 15 lutego 2003 ro-
ku powstał jego oddział pionkowski. Do stowa-
rzyszenia oprócz niepełnosprawnych nale-
żą też członkowie ich rodzin. Łącznie osiem-
dziesiąt osób.

– Nie sądziłam, że tak dużo w tym cza-
sie uda nam się zrobić – mówi Maria Gdu-
lewicz, prezes KSN w Pionkach. Pomaga-
my naszym podopiecznym w załatwianiu
różnych spraw w urzędach, wspieramy ma-

terialnie. Organizujemy też
różne wyjazdy. Byliśmy już
w Paryżu, w Lourdes, w
Rzymie. Czasem podczas
podróży czujemy się zmę-
czeni, ale gdy widzimy radość
na twarzach naszych
podopiecznych, ona przysłania nam wszyst-
kie trudy. W czerwcu wybieramy się ponow-
nie w podróż, tym razem na Wileńszczy-
znę. Ale wcześniej, 22 maja, w Pionkach od-
będzie się przegląd twórczości artystycznej
osób niepełnosprawnych, na który zostało
zaproszonych 15 ośrodków z całej diecezji
radomskiej.

Po prostu być

Głównym celem stowarzyszenia jest du-
chowa opieka nad niepełnosprawnymi. Mają
comiesięczne Msze św., systematyczne spot-
kania. Jak zapewnia pani prezes, czują się
jedną wielką rodziną. Należą do niej też wo-
lontariusze. Maria Adamiec, uczennica Lice-
um Ogólnokształcącego im. Marii Dąbrow-
skiej w Pionkach, w stowarzyszeniu jest już
dwa lata. Wraz z innymi jego członkami przy-
jechała na urodziny Ani. Na pytanie, co daje
jej przebywanie z osobami niepełnosprawnymi,
odpowiada: – Cierpliwość, zrozumienie,
w pewnym sensie doświadczenie samej isto-
ty cierpienia. I dodaje: – Spotykam się z na-
szymi podopiecznymi, kiedy tylko mam wol-
ny czas. Dzielę się z nimi swoją radością.
Staram się po prostu z nimi być. MD

**Ania Sulek
z przyjaciółmi
podczas
urodzinowego
przyjęcia**

Zapowiedzi

■ KALENDARIUM NAWIEDZENIA W PARAFIACH

20 maja: Lubienia; 21 maja: Mirzec; 22 maja:
Pawłów; 23 maja: Styków; 24 maja: Parszów;
25 maja: Adamów; 26 maja: Kalków.

■ BICIE REKORDU GUINNESSA W SZACHACH

1 czerwca w Radomiu odbę-
dzie się próba pobicia rekordu
Guinnessa w kategorii jak najwięk-
szej liczby osób grających jednocze-
śnie w szachy. Impreza odbędzie się przed
gmachem MOSIR-u, przy ul. Narutowicza. Re-
jestracja szachistów od godziny 10.30. Zgło-
szenia, zawierające imię, nazwisko, miasto,
województwo, nazwę klubu, kategorii sza-
chowej, e-mail, numer telefonu kontaktowe-
go, ranking FIDE i PZSzach, przyjmowane bę-
dą do 30 maja. Adres: Marek Niedźwiecki,
Uczniowski Klub Sportowy „Roszada”, ul. Gę-
barzewska 25b, 26-600 Radom; tel. 0507 434
079, e-mail: uks.roszada@gmail.com; reje-
stracja na stronie: www.szachy.3sh.pl. Istnie-
je też możliwość zgłoszenia się w dniu im-
prezy. Uczestnicy powinni przynieść ze sobą
komplet szachów oraz krzeselka i stoliki lub
coś do siedzenia na ziemi, np. karimatę, ma-
terac, koc. Szczegółowe informacje i program
imprezy na www.szachy.3sh.pl.

■ STUDIUM ORGANISTOWSKIE

przyjmuje kandydatów na rok nauki 2007/
2008. Warunki przyjęcia: podanie, życio-
rys, opinia proboszcza, kserokopia świadec-
twa ukończonej szkoły, kserokopia świadec-
twa szkoły muzycznej, dwa zdjęcia. Egzamin
wstępny – informacyjny: 24 września o godz.
9.00 w siedzibie Studium przy ul. Kościelnej
3 w Radomiu (tel. 048 365 62 28). Diecezjal-
ne Studium Organistowskie jest zarejestrow-
aną szkołą niepubliczną i zostało wpisane
w Krajowy Rejestr Urzędowy Podmiotów Go-
spodarki Narodowej Głównego Urzędu Staty-
stycznego wg Polskiej Klasyfikacji Działalno-
ści (PKD) z nr. 8042B. Zajęcia w DSO odbywa-
ją się w każdy poniedziałek i wtorek (rok I, II)
oraz we wtorek i środę (rok III, IV, V). Nauka
trwa pięć lat.

■ KONFERENCJA SACRO

odbędzie się 31 maja w Domu Rekolekcyj-
no-Formacyjnym Lasek Bielański Archidiecez-
ji Warszawskiej. Konferencja, zorganizowa-
na przez Marketing House Kraków, pod pa-
tronatem honorowym abp. Kazimierza Nycza,
metropolity warszawskiego, poświęcona jest
tematyce budowlano-konserwatorskiej oraz
sprawom dofinansowania budynków sakral-
nych z funduszy UE. Ma ona na celu umożli-
wienie nawiązania bezpośrednich kontaktów
ze specjalistami z dziedziny budownictwa, re-
nowacji, wyposażenia i zabezpieczenia objek-
tów sakralnych. Zaproszenie skierowane jest
do osób duchownych. Wcześniej należy po-
twierdzić obecność: tel. 012 633 01 29, 663
262 629, e-mail: biuro@mark-house.pl.

PANORAMA PARAFII

Parafia pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Starachowicach

Przy Złotej na Majówce

Jadąc od strony Iłży czy Ostrowca, widać niemal wszystkie kościoły Starachowic. Wśród nich nowoczesną, strzelistą formą wyróżnia się wieża kościoła Najświętszego Serca Jezusowego.

Z tej wspólnoty parafialnej, liczącej nieco ponad 8 tys. wiernych, pochodzi siedmiu księży, pracujących w diecezji radomskiej i warszawskiej, trzy siostry zakonne oraz dziewięciu alumnów. Bolesnym doświadczeniem ostatnich dni była śmierć jednego z nich, Jakuba Płusy, który w grudniu ubiegłego roku otrzymał strój duchowny.

Zaczęło się w Dzień Dziecka

Osiedle Majówka leży na granicy dwóch najstarszych parafii miasta. To z nich, ze wspólnot parafialnych pw. Świętej Trójcy i Wszystkich Świętych została wyodrębniona nowa. Jako samodzielny ośrodek duszpasterski zaistniała w czerwcu 1983. Rok później, w Dzień Dziecka bp Edward Materski erygował tu parafię. On także sześć lat później poświęcił budynek kościoła, który wówczas stał w stanie surowym, i konsekrował go 8 listopada 1998 r.

Choć erygowanie parafii odbyło się w tak miłym dniu, czas budowy był często bolesną dro-

MARTA DEKA

gą krzyżową. Z trudem zdobywano materiały budowlane. Władze komunistyczne szczególnie utrudniały budowę domu parafialnego, w którym zaplanowano sale katechetyczne i pomieszczenia dla grup duszpasterskich.

Akcja i kontemplacja

W parafii znajduje się dom zakonny Zgromadzenia Panien Ofiarowania NMP (prezentki). Siostry nie tylko pracują w parafii, ale także codzienną modlitwą i adoracją wspierają dzieła duszpasterskie we wspólnocie. W każdy piątek o godz. 16.30 w kościele ma miejsce adoracja Najświętszego Sakramentu. Tę modlitwę wspiera między innymi Straż Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Od niemal dwudziestu lat przy parafii gromadzą się członkowie

ruchu neokatechumenalnego. Z czasem parafia stała się centrum tego ruchu dla całego miasta, a zaangażowanych jest w nim dziś około dwustu osób. Znakiem owocowania tej grupy jest to, że spośród wspomnianych alumnów czterech studiuje w neokatechumenalnym seminarium Redemptoris Mater.

Młodzież garnie się do Ruchu Światło–Życie. W jego ramach działają także rodziny. Pochodzący z parafii ks. Bernard Kasprzycki przyczynił się do zaistnienia Ruchu Rodzin Nazaretanów.

Ważnym ośrodkiem duszpasterskim jest specjalistyczne poradnictwo rodzinne. Dużą popularnością cieszy możliwość kontaktu z psychologiem. W każdy czwartek po godz. 17.00 w poczekalni gromadzi się kolejka, by uzyskać fachową pomoc.

KS. ZBIGNIEW NIEMIRSKI

KS. KAN. ALEKSANDER SIKORA

Święcenia kapłańskie: 5 czerwca 1966 r. Wikariaty: Świerze Górne, Klimontów, parafia pw. św. Michała w Ostrowcu Świętokrzyskim, parafia pw. Świętej Trójcy w Starachowicach i stąd w 1983 r. delegowany do tworzenia nowej parafii pw. NSJ w Starachowicach.

Kościół jest sercem wszystkich wspólnot parafii

ZDANIEM PROBOSZCZA

Bliska mi jest posoborowa idea budowania parafii jako wspólnoty wspólnot. Z mojego doświadczenia duszpasterskiego mogę powiedzieć, że taka wizja jest skuteczną metodą, powiedziałbym więcej – lekarstwem na wszelkie procesy współczesnej laicyzacji. To dlatego nam, duszpasterzom, nie wolno wybrzydzać na żadną wspólnotę. Oczywiście chodzi tutaj o wspólnoty pozostające w łączności ze Stolicą Apostolską.

Przez te minione ponad dwadzieścia lat udało się nam zbudować, wykończyć i wyposażać parafialną świątynię. Stało się to tylko i wyłącznie dzięki zaangażowaniu i ofiarności wiernych. A przecież ten czas był dla naszego miasta okresem bardzo trudnych przemian, łącznie ze strukturalnym bezrobociem, upadkiem największych zakładów i często brakiem widoków na przyszłość. Jestem bardzo wdzięczny wiernym za ten trud i za tę nadzieję, czasem wbrew nadziei. Obecnie budujemy kaplicę przedpogrzebową. Podobnie jak przy budowie kościoła i jego zaplecza, tak i obecnie całość prac prowadzona jest jedynie z dobrowolnych ofiar.

Wikariusze: ks. Artur Chruślak, ks. Grzegorz Murawski, ks. Dariusz Trybuła

Zapraszamy na Msze św.

- W niedziele i święta: 7.00, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00
- W dni powszednie: 6.30, 17.30, 18.00